

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — EL artikli 6, Euroopa inimõiguste konventsiooni esimese protokolli artikli 3, neljanda protokolli artikli 2 ning Kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 25 tõlgendamine — EÜ artiklite 17 ja 18 tõlgendamine — Niisuguste maakondlike õigusnormide kooskõla, millega Itaalia kodaniku õigus valimistel kandideerimiseks on seatud sõltuvusse vastavas maakonnas elukohta olemisest

Resolutsioon

1. EÜ artiklitega 17 ja 18 ei ole vastuolus niisugused maakondlikud õigusnormid, millega on — niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletu — maakonna esinduskogusse kandideerimise tingimusena nähtud ette kohustus omada kandidatuuri esitamise hetkel elukohta vastavas maakonnas.
2. Euroopa Ühenduste Kohtul puudub ilmselgelt pädevus Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia esimesele küsimusele vastamiseks.

(¹) ELT C 32, 7.2.2009.

Belgia Kuningriigi 24. aprillil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-388/03: Deutsche Post AG ja DHL International versus Euroopa Ühenduste Komisjon (fax: 22. aprill 2009)

(Kohtuasi C-148/09 P)

(2009/C 167/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet ja T. Materne)

Teised menetluspooled: Deutsche Post AG, DHL International, Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 10. veebruari 2009. aasta otsus kohtuasjas T-388/03: Deutsche Post AG ja DHL International versus Euroopa Ühenduste Komisjon;
- Mõista kohtukulud välja Deutsche Post AG-lt ja DHL Internationalilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses, mis on esitatud Esimese Astme Kohtu 10. veebruari 2009. aasta otsuse peale, millega tühistati komisjoni 23. juuli 2003. aasta otsus, milles

EÜ artikli 88 lõike 3 kohases esialgses uurimismenetluses ei esitatud vastuväiteid 3. detsembril 2002 teatatud osaluse kavandava suurendamise peale ega La Poste'i kasuks Belgia ametivõimude poolt võetavate teatavate muude meetmete peale, kolmele väitele, milles palutakse tühistada vaidlustatud kohtuotsus.

Esimeses väites leiab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud riigiabi kontrollimist reguleerivaid menetlusnorme, lugedes esialgses uurimismenetluses teatavad asjaolud ja komisjoni 23. juuli 2003. aasta otsuse teatavad sisulised aspektid „tõsiseid raskusi” objektiivselt ja vaieldamatult tõendavaks, mis oleks teinud vajalikuks algatada ametliku uurimismenetluse.

Teises väites leiab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuses jõuti osaliselt seisukohale, et komisjoni 23. juuli 2003. aasta otsuses läbiviidud kontroll riigiabi olemasolu ja selle kokkusobivuse kohta ühisturuga on sisuliselt korrektne, kuna arvesse võeti neljandat ja seitsmendat väidet ning nendega ka nõustuti, kuigi neljas ja seitsmes väide oleks tulnud lugeda vastuvõetamatuks, sest hagejal ei olnud — ka vastavalt vaidlustatud kohtuotsusele — õigust hagi esitada.

Kolmandas väites on apellant seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsus rikub õiguskindluse põhimõtet, kuna selles väidetakse, et komisjon ei võtnud 23. juuli 2003. aasta otsuses sisalduva kontrollimise käigus arvesse Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsuse kohtuasjas Altmark neljandat kriteeriumi — keskmise hästi juhitud ja kohaselt varustatud ettevõtja kulude võrdluse kriteeriumi, kuigi see kohtuotsus tehti alles pärast käesolevas juhtumis läbi viidud uurimist (ning päev pärast seda, kui komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid La Poste'i kavandatud osaluse suurendamisele) ning enne seda ei kajastunud kõnealune kriteerium Euroopa Kohtu või Esimese Astme Kohtu praktikas ega komisjoni otsustuspraktikas.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hispaania) 28. aprillil 2009 — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) versus Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe jt ja Ministerio Fiscal

(Kohtuasi C-151/09)

(2009/C 167/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Kostja: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe jt ja Ministerio Fiscal

Eelotsuse küsimus

Kas 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõikes 1 sätestatud iseseisvuse säilimise tingimus on täidetud faktilises olukorras (nagu põhikohtuasjas), kus pärast seda, kui omavalitsus taastas mitmete avalike teenuste osutamise, võttis nimetatud omavalitsus töötajad, kes kuulusid kuni selle ajani neid munitsipaalteenuseid osutanud ettevõtjate personali hulka, üle ja lisas nad oma personali hulka, aga need on (eranditult) samad töötajad, kes töötavad edasi samadel töökohtadel ja samades ametiülesannetes, mis enne nimetatud teenuste osutamise taastamist, samades töö tegemise kohtades ja samade otseste ülemuste (hierarhilised ülemused) alluvuses, ilma sisuliste muutusteta töötingimustes, ja ainus erinevus on, et nüüd on nende kõige kõrgemad ülemused (kes asuvad hierarhias eelmistest ülemustest kõrgemal) vastavad rahva poolt valitud pädevad isikud (volikogude liikmed või linnapea)?

(¹) Nõukogu direktiiv ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04. lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Schwerin (Saksamaa) 4. mail 2009 — André Grootes versus Amt für Landwirtschaft Parchim

(Kohtuasi C-152/09)

(2009/C 167/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Schwerin

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: André Grootes

Vastustaja: Amt für Landwirtschaft Parchim

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorralise juhu tunnustamine määruse (EÜ) nr 1782/2003⁽¹⁾ artikli 40 lõike 5 tähenduses tuleb pindalal põhineva summa puhul kõne alla ka siis, kui 15. mail 2003 kestnud põllumajanduse keskkonnameede kujutab endast vaid (püsi)karjamaana kasutatava põllumajandusmaa kasutustarbe säilitamist, kuid meede järgneb ajaliselt ilma üleminekuta (või vähemalt „viivitamata“) meetmele, mille alusel on haritav maa muudetud püisikarjamaaks?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas erakorralise juhu tunnustamine määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 40 lõike 5 tähenduses tuleb pindalal põhineva summa puhul kõne alla vaid siis, kui maakasutuse

otstarvet on muudetud — maa on haritava maa asemel võetud kasutusele karjamaana — (just nimelt) osalemise tõttu põllumajanduse keskkonnameetmes viidatud sätte tähenduses?

3. Kas erakorraline juhtum määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 40 lõike 5 tähenduses näeb ette, et taotlust esitav põllumajanduslootja peab olema ka maakasutuse otstarbe muutja või võib ka põllumajanduse keskkonnameetmega hiljem „liituv“ põllumajanduslootja tulemuslikult väita erakorralise juhu olemasolu viidatud sätte tähenduses?

(¹) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajanduslootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 3/40, lk 269).

4. mail 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-155/09)

(2009/C 167/07)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: R. Lyal ja D. Triantafyllu)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Kreeka Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle EÜ artiklitest 18, 39 ja 43, arvestades EÜ artiklit 12 (ja EMP lepingu artikleid 28, 31 ja 4), osas, milles ta takistab nendes artiklites sätestatud põhivabaduste teostamist:

- vabastades kinnisvara võõrandamise maksust üksnes isikud, kelle alaline elukoht on Kreekas, jättes välja need isikud, kellel on kavatsus tulevikus end Kreekas alaliselt sisse seada;
- vabastades teatavate tingimuste täidetuse korral Kreekas asuva kinnisvara võõrandamise maksust esimese eluaseme ostu korral üksnes Kreeka kodanikud, diskrimineerides nii otseselt muid elanikke, kes ei ole Kreeka kodanikud;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.